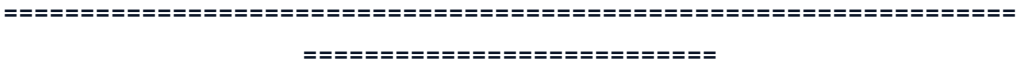




Noong unang siglo, ang angkla ay isang simbolo ng pag-asa at katatagan para sa mga Kristiyanong dumaranas ng pag-uusig. Ang mga anchor ay matatagpuan sa maraming mga inskripsiyon sa mga catacomb ng Roma, at sila ay isinusuot ng maraming mga Kristiyano bilang tanda na ang kanilang pag-asa ay kay Kristo lamang. Ang pinagmulan ng simbolong ito ay matatagpuan sa Hebrews 6:19 ,

“Na siyang pag-asa na mayroon tayo bilang isang angkla ng kaluluwa, parehong sigurado at matatag.”



Pagbasa sa Lumang Tipan – Jeremias 9:12-16 , 23-26
Pagbasa sa Bagong Tipan – Galacia 5:16-26

Paano Tayo Dapat Mamuhay
“Ang Pagpapatunay ng Ating Kaligtasan” # 3
1 Pedro 1:18-21

Pastor Wayne J. Edwards

Sa kanyang liham ng pangaral sa mga Kristiyanong nahaharap sa pag-uusig dahil sa kanilang ipinahayag na pananampalataya kay Jesucristo bilang ang Mesiyas, tinukoy ni Apostol Pedro ang tatlong dimensyon ng tamang pagtugon ng isang mananampalataya sa kaloob ng Diyos na walang hanggang kaligtasan.

- Sinabi ni Pedro na dapat mayroong tamang tugon sa Diyos, sa iba, at sa mga bagong mananampalataya.
- Sinabi ni Pedro sa kanyang mga mambabasa na dapat silang higit na mag-alala tungkol sa halaga ng kanilang walang hanggang kaligtasan kaysa sa sakit ng kanilang temporal na pag-uusig, dahil hindi sila tinubos ng mga bagay sa lupa kundi ng mahalagang dugo ni Cristo, na parang isang korderong walang dungis o dungis.

- Ipinaaalaala sa kanila ni Pedro ang unang Paskuwa, nang ang isang lalaking kordero, na walang dungis o dungis, ay pinatay sa takipsilim, ang dugo nito ay ginamit upang tubusin ang panganay ng bawat pamilyang Judio at iligtas ang kanilang mga ninuno mula sa 400 taon ng pagkaalipin sa Ehipto.
- Gayunpaman, kahit gaano kalaki ang pagtubos na iyon, namutla ito kumpara sa pagtubos na ibinigay sa kanila sa pamamagitan ng kamatayan ng Kordero ng Diyos na Panginoon, si Jesucristo.

Ang Diyos ay may:

- Tinawag kami
- Iniligtas tayo
- Tinubos kami
- Pinatawad kami
- Naglinis sa amin
- Inampon kami
- Tinawag tayong Kanyang mga anak.



“Kaya nga, ako, ang bilanggo ng Panginoon, ay nagsusumamo sa inyo na lumakad nang karapat-dapat sa pagkatawag na itinawag sa inyo.”

Efeso 4:1

Kailangang maunawaan natin ang buong kalikasan ng ating pagtubos bago subukang mamuhay ayon sa mga prinsipyo ng buhay Kristiyano. Ang ating teolohiya ay nagtatakda ng huwaran para sa ating orthodoxy – kung ano ang tunay nating pinaniniwalaan tungkol sa Diyos ay makikita sa kung paano tayo kumilos.

1. Kung Saan Tayo Tinubos – 1 Pedro 1:18-21

- Ipinapahayag ng Kasulatan na ang lahat ng tao ay ipinanganak sa kasalanan, inalipin ng kasalanan, at lubos na walang pag-asa na palayain ang kanilang sarili mula sa pagkaalipin na iyon.
- Gayunpaman, ang paglalarawan ng kasalanan na ginagamit sa karamihan ng mga simbahan ngayon ay tungkol sa makasalanang pag-uugali ng tao kaysa sa kasalanan-kalikasan ng tao.
- Ang totoo, ang tao ay hindi isang makasalanan dahil siya ay nagkakasala, bagkus, ang tao ay nagkasala dahil siya ay isang makasalanan sa kalikasan at sa pamamagitan ng pagpili.
 - **Minamanang kasalanan** – kung paanong minana natin ang pisikal na katangian mula sa ating mga magulang, minana rin natin ang makasalanang kalikasan ng ating unang mga magulang, sina Adan at Eva.
 - **Ibinilang na kasalanan** - pagkatapos ibigay ng Diyos ang Kautusan kay Moises, nilinaw Niya na ang anumang paglabag sa batas na iyon ay maiuugnay sa bawat indibidwal, at ang parusa ay kamatayan - hindi lamang pisikal na kamatayan, kundi walang hanggang pagkahiwalay sa Diyos.
 - **Personal na kasalanan** - mga gawa ng paghihimagsik laban sa Diyos at mga pagkilos ng laman laban sa iba, mula sa tsismis hanggang sa pagpatay.
- Sa kabutihang palad, ang mga naglagay ng kanilang pananampalataya kay Jesu-Kristo bilang kanilang Tagapagligtas at Panginoon ay pinalaya mula sa kaparusahan ng mga kasalanang iyon at binigyan ng kapangyarihan ng nananahan na presensya ng Banal na Espiritu upang labanan ang udyok sa kasalanan.

“ Mayroon tayong pagtubos sa pamamagitan ng Kanyang dugo; ang kapatawaran ng mga kasalanan, ayon sa kayamanan ng Kanyang biyaya.”

Efeso 1:7

- Tinukoy ni Pedro ang apat na katangian ng pagkaalipin ng tao sa kasalanan:
 - ***“Dating pagnanasa”*** - ang likas na pagnanais na gawin ang masama.
 - ***“Dating kamangmangan”*** - ang kanilang kakulangan ng tunay na kaalaman sa Diyos.
 - ***“Ang kanilang walang kabuluhang paraan ng pamumuhay”*** – bukod sa tinubos at nakikilala ang Diyos, gaano man kaganda ang ating buhay sa lupa, hindi sila makakaabot sa walang hanggang layunin ng Diyos para sa atin, na magdala sa Kanya ng kaluwalhatian.
 - ***“Tradisyon na minana sa inyong mga ninuno”*** – tinutukoy ni Pedro ang apostatang Hudaismo, ngunit ang aplikasyon ay sa anumang anyo ng huwad na relihiyon na nakabatay sa tradisyon kaysa sa katotohanan.

2. Kung Ano ang Tinubos Tayo – Verse 18 – *“Sa pagkaalam na hindi kayo tinubos ng mga bagay na nasisira, kundi ng mahalagang dugo ni Cristo.”*

- Ang terminong "dugo" ay nangangahulugang kamatayan, sapagkat ang buhay ay nasa dugo.
- Itinakda ng Diyos ang huwaran na iyon sa Genesis 22:7 nang ibigay Niya ang tupa bilang kapalit ng kamatayan ni Isaac.
- Sinabi ni Pedro na ang kaluluwa ng makasalanan ay hindi maaaring tubusin ng anumang makalupang kalakal, kundi sa pamamagitan lamang ng itinigis na dugo ni Cristo, dahil ang Kanyang dugo ay “mahalagang.”
- Ipinahayag ni Juan Bautista, ***“Narito, ang Kordero ng Diyos, na nag-aalis ng kasalanan ng sanlibutan.”***

3. Kung Sino Tayo ay Tinubos – Verse 19 – *“Ngunit sa mahalagang dugo ni Kristo.”*

- Ang dugo ni Jesus ay mahalaga dahil Siya ang pinakaperpekto at walang bahid na Tao na nabuhay kailanman.
 - ***Siya ay paunang itinakda*** - ang kamatayan ni Kristo sa krus ay hindi ang "plano-B" ng Diyos upang ipagkasundo ang nawawalang tao sa Kanyang sarili, ngunit ito ay ayon sa itinakda at paunang itinakda na kalooban ng Diyos, na itinatag bago nagsimula ang mundo.
 - ***Siya ay nagkatawang-tao*** – ito ay tumutukoy sa kalinis-linisang paglilili ni Hesus, na ***“nagtanggal ng laman sa Kanyang sarili at nag-anyong alipin, na nagpapahintulot sa Kanyang sarili na malikha sa wangis ng tao.”***
 - ***Siya ay nabuhay na mag-uli*** - binuhay ng Diyos si Jesus mula sa mga patay, ang tanging bubuhayin, hindi na muling mamamatay. Ito ang pagpapatibay ng Diyos Ama sa gawain ng Diyos Anak.
 - ***Siya ay niluwalhati*** – bumalik si Jesus sa posisyong iyon sa kaluwalhatian na mayroon Siya kasama ng Ama bago pa nagsimula ang mundo.
- Hebrews 4:15 – ***“Wala tayong mataas na saserdote na hindi maaaring makiramay sa ating mga kahinaan, kundi isa na natukso sa lahat ng bagay gaya natin, gayunma’y walang kasalanan.”***
- 1 Pedro 3:18 – ***“Namatay si Kristo para sa mga kasalanan, minsan at magpakailanman, ang matuwid para sa mga hindi matuwid, upang tayo ay madala Niya sa Diyos.”***

- Mga Gawa 20:28 – ***“Pastolin ninyo ang iglesya ng Diyos, na kay Cristo, sapagkat binili Niya ito ng Kanyang sariling dugo.”***
- Titus 2:14 – ***“Ibinigay ni Kristo Jesus ang Kanyang sarili para sa atin upang tayo ay matubos Niya sa lahat ng masasamang gawa at linisin para sa Kanyang sarili ang isang bayan para sa Kanyang sariling pag-aari.”***
- Mga Taga-Roma 5:9 – ***“Na pinawalang-sala sa pamamagitan ng Kanyang dugo, nakipagkasundo tayo sa Diyos sa pamamagitan ng kamatayan ng Kanyang Anak.”***
- Ito ang dahilan kung bakit si Hesus lamang ang karapat-dapat na magbukas ng mga tatak ng Aklat ng Buhay – ***“Sapagka't Siya ay pinatay, at tayo'y tinubos Niya sa Dios sa pamamagitan ng Kanyang dugo; mga tao sa bawat wika, tribo, at bansa.”*** Pahayag 5

4. Ano ang Layunin Tayong Tinubos – Verse 21 – *“Upang ang inyong pananampalataya at ang inyong pag-asa ay sa Diyos.”*

- Ang simpleng pagpapahayag ng pananampalataya sa Diyos lamang, o kahit kay Kristo lamang, ay isang hindi kumpletong pag-amin ng pananampalataya, at hindi sapat para sa walang hanggang kaligtasan.
- Mahal na mahal ng Diyos Ama ang nawawalang mundo kaya ipinadala Niya ang Kanyang Anak upang maging ating Tagapagligtas, at ang Diyos na Anak ay naparito sa mundo upang ibigay ang Kanyang buhay bilang pantubos sa ating mga kasalanan upang tayo ay makipagkasundo sa Diyos.
- Kaya nga, **ang ating pananampalataya** ay nasa kung ano ang ginawa ng Diyos Ama para sa atin sa pamamagitan ni Jesu-Kristo, at **ang ating pag-asa** ay sa kung ano ang ipinangako ng Diyos na gagawin sa hinaharap para sa mga naniniwala kay Jesu-Kristo bilang kanilang Tagapagligtas at Panginoon.
- Anuman ang mga pangyayari sa ating buhay, ang mga Kristiyano ay dapat:
 - **Magtiwala sa Diyos para sa nakaraan at sa kasalukuyan** – dahil doon natin ipinapahayag ang ating pananampalataya.
 - **Magtiwala sa Diyos para sa kinabukasan** – dahil doon tayo nagpapahinga ng ating pag-asa.
- Tinubos tayo ng Diyos upang tayo ay mabuhay sa kasalukuyang mundo, ngunit huwag maglagay ng ating pag-asa sa mundong ito.
- Tinubos tayo ng Diyos upang mailagay natin ang ating pag-asa sa langit, at maging handa na ibigay sa mga humihingi ng "dahilan" para sa ating pag-asa.
- Sa pagkaalam na tayo ay binili sa napakataas na halaga, paano natin hindi maibabalik sa Diyos ang Kanyang hiniling?
- **Pag-asa, Kabanalan, at Karangalan!**